

Aan het gerecht van Curaçao
KG 82157
Zittingsdatum 22 maart 2017

PLEITNOTITIES

inzake:

George Rene Lichtveld, gedaagde, gemachtigde: mr. R.E.F.A. Bijkerk;

tegen:

Flocker Camelia Winkel Legal BV, eiseres, hierna ook te noemen FCW Legal,
gemachtigde: mr. A.K.E. Henriquez.

Gedaagde doet eerbiedig zeggen;

Gedaagde betwist al hetgeen eiseres hiervoor gesteld heeft, behoudens voorzover een en ander hierna erkend wordt.

I. Inleiding

Begin februari dit jaar heeft Lichtveld een ingezonden stuk geschreven genaamd “De zelfkant van het HNO project”. In dit stuk wordt op kritische wijze ingegaan op een aantal kwesties die verband houden met de bouw van het nieuwe ziekenhuis. Met de bouw van het ziekenhuis is meer dan Naf. 400 miljoen gemoeid en afgezien van het grote financiële belang is de bouw van het nieuwe ziekenhuis ook van groot maatschappelijk belang.

Het bouwproces heeft de lokale gemeedren ook behoorlijk in beroering gebracht, men denke alleen al aan alle beroering en publiciteit die er geweest is met betrekking tot de *locatie* van het nieuwe ziekenhuis.

Het ziekenhuis wordt gefinancierd met een obligatielening verstrekt door Nederland. Door het land Curacao is SONA met het beheer van de bouw belast. SONA heeft in haar tienjarig bestaan vele projecten succesvol beheerd. Een belangrijke reden om SONA met het beheer te belasten was om onwenselijke politieke inmenging bij de geldstromen te voorkomen.

Als projectuitvoerder is Berenschot ingeschakeld. De totale kosten voor Berenschot waren oorspronkelijk begroot op circa Naf. 20 miljoen. Intussen heeft Berenschot al meer dan Naf. 40 miljoen in rekening gebracht zonder dat het ziekehuis gereed is.

SONA had vanaf 2014 tot 31 december 2016 een overeenkomst met Berenschot waarbij overeengekomen is dat Berenschot Naf. 6.3 miljoen per jaar krijgt voor de begeleiding van de bouw. (In de periode daarvoor had Berenschot al meer dan Naf. 20 miljoen gefactureerd bij het land en betaald gekregen in verband met de voorgenomen bouw van het ziekenhuis.)

De financiële afspraken tussen SONA en Berenschot liepen af per 31 december 2016.

SONA heeft tijdig aangegeven geen nieuwe overeenkomst met Berenschot aan te willen gaan en geen prijs te stellen op verdere werkzaamheden door Berenschot. Van belang hierbij is dat SONA geen vertrouwen meer heeft in Berenschot, Berenschot niet meer nodig is en verder gebruik maken van Berenschot alleen maar tot zeer aanzienlijke nodeloze kosten leidt. (Het verlies van vertrouwen in Berenschot komt onder andere omdat zij hun declaraties van totaal ruim Naf. 20 miljoen in de periode vóór 2014 lang niet altijd deugdelijk hebben verantwoord en bovendien ten onrechte allerlei kosten opgevoerd hebben. Verder heeft Berenschot zonder daartoe gerechtigd te zijn en tegen de uitdrukkelijke instructie van SONA een vordering van de aannemer Ballast Nedam van circa \$ 9 miljoen erkend wegens beweerdelijke vertragingsschade.)

Toen SONA aangaf na 31 december 2016 niet verder met Berenschot te willen gaan was de reactie van Berenschot dat zij gewoon door zouden gaan en dat SONA vanaf januari 2017 rekening moest houden met een maandelijkse *fee* van minimaal Naf. 800.000,-, oftewel bijna Naf. 10 miljoen op jaarbasis en beduidend meer nota bene dan voorheen afgesproken was. De *fee* moest vooruit betaald worden en de eerste betaling werd verwacht op 7 januari 2017.

Berenschot dacht zich hierbij kennelijk gesterkt door een rapport van FCW Legal.

Wat was er aan de hand; begin 2016 had toenmalig Pueblo Soberano minister Victorina een opdracht verstrekt aan FCW Legal om een rapport op te stellen naar het reilen en zeilen bij de bouw van het nieuwe ziekenhuis. SONA heeft alle medewerking aan de totstandkoming van dit rapport verleend. Uitdrukkelijk is ook afgesproken tussen FCW Legal en SONA dat de gebruikelijke procedure voor hoor- en wederhoor door FCW Legal zal worden toegepast. Deze toezegging heeft FCW Legal ook schriftelijk bevestigd. Overgelegd worden enige correspondentie waaruit zulks blijkt. (**Prod. 1**)

FCW Legal heeft echter in strijd met de gemaakte uitdrukkelijke afspraken terzake hoor en wederhoor en terzake inzage van het (concept) rapport geen wederhoor toegepast en tot op heden ook geen concept rapport, noch definitief rapport aan SONA ter beschikking gesteld.

Intussen is het rapport wel door FCW Legal in de Ministerraad gepresenteerd en aan diverse partijen verstrekt. SONA heeft echter tot op heden dit rapport niet alleen niet ontvangen, maar is zelfs niet in de gelegenheid gesteld om het in te zien, hoewel daar herhaaldelijk om gevraagd is, ook meerdere malen bij FCW Legal.

SONA heeft wel begrepen dat in het rapport allerlei verwijten aan SONA gemaakt worden en dat de conclusie van het rapport is dat het Land de beheerovereenkomst met SONA moet beëindigen en vervolgens een vennootschap moet oprichten die een nieuwe overeenkomst met Berenschot moet aangaan. In diverse media is SONA vervolgens op basis van het rapport van FCW Legal in diskrediet gebracht. (Zie productie 11.)

Er is al met al evident een opzet gaande om SONA er uit te werken en verder te gaan met Berenschot en het (heimelijke) rapport van FCW Legal is hierbij instrumenteel.

In het gewraakte ingezonden stuk heeft Lichtveld dit aan de kaak gesteld.

Niet alleen is in het artikel van Lichtveld ingegaan op de geldlust van Berenschot en hun impertinente en arrogante houding met betrekking tot de beëindiging van de werkrelatie met SONA, maar tevens is hierbij ingegaan op de dubieuze rol van FCW Legal hierbij welke bij deze kwestie zeer relevant is.

Voor wat betreft het dubieuze handelen van FCW Legal heeft Lichtveld niet alleen aan de kaak gesteld de flagrante en onheuse schending van het beginsel van hoor en wederhoor door FCW Legal en haar tot op heden de mogelijkheid te onthouden om van het rapport kennis te nemen en daarop inhoudelijk op te reageren.

Lichtveld heeft in zijn artikel er ook op gewezen dat FCW Legal deze kwalijke werkwijze ook eerder in een andere kwestie toegepast heeft en dat zulks kennelijk hun modus operandi is.

Ook heeft Lichtveld aangekaart dat FCW Legal in deze zaak bovendien nog eens de Minister van GMN ‘aanstuurt’ en haar brieven concipieert. Brieven die inhoudelijk bovendien niet door de beugel kunnen en er op gericht zijn dat SONA op moet stappen en met Berenschot verder gegaan moet worden. Waarbij ook nog eens het verzoek van SONA om inzage in het rapport te krijgen weggewuifd wordt.

Verder heeft Lichtveld in zijn gewraakte artikel erop gewezen dat mr. Glenn Camelia van FCW Legal grote invloed had op het formatieproces bij de regering met een Pueblo Soberano signatuur en vervolgens allerlei retainers van de overheid opstreek, overigens steeds via PS ministers.

In zijn brief naar aanleiding van de eis tot rectificatie heeft Lichtveld er ook op gewezen dat FCW Legal zich schuldig maakt aan een ‘graaicultuur’ bij de overheid en dat hij daar ook onderliggende stukken van in bezit heeft.

Lichtveld heeft hierbij FCW Legal verder aangeduid als louche en onguur.

Later wordt nader ingegaan op de gewraakte uitlatingen van Lichtveld en met stukken onderbouwd zal uiteengezet worden dat al de uitlatingen van Lichtveld de toets der kritiek ruimschoots kunnen doorstaan en dat er geen enkele reden is dat hij tot rectificatie zou moeten overgaan.

Eerst wordt ingegaan op het juridisch kader van deze zaak.

II. Juridisch kader

Vooropgesteld wordt dat op grond van artikel 10 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) aan

een ieder het recht op vrijheid van meningsuiting toekomt. De verdrag is ook hier ten lande van kracht.

Het EHRM ziet de vrijheid van meningsuiting als een essentiële bouwsteen voor een democratische samenleving. Uitingen in de pers mogen om die reden in beginsel ook schokkend, verontrustend of beledigend zijn.

Tegenover het recht op vrijheid van meningsuiting staat in dit geval het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zoals vastgelegd in artikel 8 van het EVRM, waaronder begrepen is de bescherming van de eer en goede naam.

Het recht op vrije meningsuiting kan slechts worden beperkt indien dit bij de wet is voorzien en noodzakelijk is in een democratische samenleving. Van een beperking die bij de wet is voorzien, is sprake wanneer de publicatie een zodanige inbreuk maakt op de eer en goede naam dat die als onrechtmatig kan worden aangemerkt in de zin van artikel 6:162 BW. Artikel 6: 167 lid 1 van ons burgerlijk wetboek bepaalt in welke situatie de rechter een vordering tot rectificatie kan toewijzen:

BW 6: 167 lid 1: Wanneer iemand krachtens deze titel jegens een ander aansprakelijk is terzake van een onjuiste of door onvolledigheid misleidende publicatie van gegevens van feitelijke aard, kan de rechter hem op vordering van die ander veroordelen tot openbaarmaking van een rectificatie op een door de rechter aan te geven wijze.

Dat een publicatie voor de aangesprokene onaangenaam of zelfs schadelijk kan zijn, is een consequentie die voortvloeit uit de grote ruimte die in een democratische en vrije samenleving als de onze aan de vrijheid van meningsuiting, via onder meer ingezonden stukken, toekomt.

Het antwoord op de vraag welk van voornoemde rechten zwaarder weegt, moet worden gevonden met inachtneming van alle ter zake dienende omstandigheden van het geval. Deze omstandigheden zijn nader uitgewerkt in de rechtspraak. Zo heeft de Hoge Raad in het Gemeenteraadslid-arrest (HR 24 juni 1983, ECLI:NL:HR:1983:AD2221) een aantal omstandigheden opgesomd, waaronder:

- a. de aard van de gepubliceerde verdenkingen;
- b. de ernst -bezien vanuit het algemeen belang- van de misstand welke de publicatie aan de kaak beoogt te stellen;
- c. de mate waarin ten tijde van de publicatie de verdenkingen steun vonden in het toen beschikbare feitenmateriaal;
- d. de inkleding van de verdenkingen, gezien in verhouding tot de onder a. t/m c. bedoelde factoren;
- e. de mate van waarschijnlijkheid dat, ook zonder de verweten publicatie via de pers, in het algemeen belang het nagestreefde doel langs andere, voor de wederpartij minder schadelijke wegen met een redelijke kans op succes bereikt had kunnen worden;

De opsomming van de omstandigheden in het Gemeenteraadslid-arrest is niet limitatief. Zowel de rechtspraak van het EHRM als de nationale rechtspraak laten zien dat ook andere omstandigheden gewicht in de schaal kunnen leggen, zoals het gezag van wie de uitlating afkomstig is en de vraag of het gaat om feitelijke berichtgeving of waardeoordelen.

Bij de afweging van de belangen is het in beginsel aan de rechter overgelaten om de van belang zijnde omstandigheden vast te stellen en te beoordelen welk gewicht daaraan in onderling verband behoort te worden toegekend.

Afgezien van het hiervoor uiteengezette juridische kader is uiteraard ook van belang dat het in casu om een kort geding gaat, waarbij geen ruimte is voor bewijslevering. Dit betekent onder meer dat bij twijfel over de juistheid van feitelijkheden de rechter in omstandigheden een inhoudelijke beoordeling achterwege zal laten en de vordering zal dienen af te wijzen.

Tot zover het juridisch kader van deze zaak.

Thans zal nader ingegaan worden op de feiten die Lichtveld in zijn artikel aangehaald heeft voor zover het FCW Legal betreft en op de door Lichtveld gebezigde waardeoordelen met betrekking tot FCW Legal.

III. Feitelijkeheden en waarde oordelen.

a. Schenden hoor en wederhoor.

FCW Legal is door minister Victorino ingeschakeld om de organisatie van het HNO project te evalueren. De precieze Terms Of Reference (TOR) waren overigens bij SONA niet bekend aangezien de oorspronkelijke TOR nadien gewijzigd is zonder dat SONA van de inhoud van die wijzigingen op de hoogte gebracht is.

Het behoort standaardpraktijk te zijn dat wanneer het handelen van een persoon of entiteit onderwerp is van een onderzoek er hoor- en wederhoor toegepast wordt. Dit impliceert bijvoorbeeld ook dat aan een onderzochte het rapport in conceptvorm toegezonden wordt ter commentaar. Het is in deze zaak evident dat SONA onderwerp van het onderzoek was en dat FCW Legal ook allerlei (negatieve) oordelen over SONA geveld heeft met als conclusie nota bene dat SONA het veld zou moeten ruimen.

FCW Legal heeft echter in strijd met deze gebruikelijke procedure nimmer SONA in de gelegenheid gesteld van de inhoud van haar rapport kennis te nemen, wederhoor en evenmin heeft zij SONA überhaupt haar het rapport doen toekomen.

In het kader van deze procedure heeft FCW Legal als productie 7 overgelegd de eindaanbevelingen van haar rapport. De rest van het rapport heeft FCW Legal ook

nu nog achtergehouden. Op de kennelijke reden van het achterhouden van het rapport wordt later terug gekomen.

In haar aanbevelingen concludeert FCW Legal:

“SONA heeft haar rol als gedelegeerd en formele opdrachtgever niet naar behoren vervuld. Het verdient aanbeveling dat deze organisatie een stap opzij zet en wordt vervangen door een daadkrachtiger orgaan.

De evaluatiecommissie adviseert om eerst de Beheersovereenkomst met SONA te ontbinden. SONA zal dan op haar beurt de tussen haar en Berenschot afgesloten Managementovereenkomst alsmede het tussen haar en Ballast Nedam afgesloten Bouwcontract moeten ontbinden.”

Vervolgens concludeert FCW Legal dat er een overheids NV danwel een overheidsstichting opgericht moet worden die een nieuwe overeenkomst aangaat met Berenschot.

FCW Legal uit dus zware kritiek op SONA zonder dat SONA op de hoogte gebracht is van waar die kritiek op gebaseerd is en zonder dat SONA in de gelegenheid gesteld is om daarop te reageren. Dit is een volstrekt onheuse en verachtelijke handelwijze van FCW Legal waarbij komt dat tussen SONA en FCW Legal herhaaldelijk besproken en afgesproken is dat SONA in de gelegenheid gesteld zou worden door FCW Legal om op de conceptbevindingen te reageren.

Ik verwijs hierbij naar de correspondentie die als productie 1 overgelegd is.

Brief SONA aan minister Victorina van 1 december 2016:

“Tijdens deze gesprekken is door FCW Legal herhaaldelijk aan SONA de verzekering gegeven, dat de gebruikelijke procedure voor hoor- en wederhoor zal worden toegepast. Deze toezegging heeft FCW Legal in een e-mail d.d. 20 juli 2016 herhaald. Met FCW Legal is afgesproken dat het concepteindrapport voor hoor- en wederhoor zal worden voorgelegd aan SONA voordat het definitieve rapport aan de Raan van Miniaters wordt gepresenteerd. Tot op heden is dat niet gebeurd.”.....” Dringt SONA er op aan dat FCW Legal, zijnde General Council en trekker van de evaluatiecommissie, alsnog de afgesproken procedure voor hoor- en wederhoor toepast.”
FCW Legal is hierbij ingecopieerd.

Brief van SONA aan FCW Legal van 24 augustus 2016:

“In het gesprek bevestigde u dat Stichting SONA het concepteindrapport van de evaluatiecommissie ontvangt voor commentaar. Daarbij gaat SONA er van uit dat wij minimaal een week de tijd krijgen om op het concepteindrapport te reageren.”

E-mail van 17 augustus 2016 van SONA aan FCW Legal:

“... Verder gaf u aan dat FCW uiteraard het conceptrapport aan SONA zal sturen wanneer deze beschikbaar komt.”

E-mail van 19 juli 2016 van SONA aan FCW Legal:

“...Kunt u ook aangeven wanneer het bestuur van SONA een conceptrapport kan ontvangen?”

Antwoord van FCW Legal van 20 juli 2016:

“De evaluatie is nog in volle gang en het is daarom thans niet mogelijk om aan u Bestuur aan te geven wanneer het rapport beschikbaar zal zijn. **Zij zal t.z.t. vanzelfsprekend het evaluatierapport ontvangen.**”

Desalniettemin heeft FCW Legal geen conceptrapport noch het definitieve rapport aan SONA beschikbaar gesteld.

De reden is zeer waarschijnlijk dat de aanbevelingen van FCW Legal geen stand zullen houden als SONA daar haar licht over zou kunnen laten schijnen.

Verder heeft FCW Legal de overgelegde brieven van de minister van GMN geconcipeerd, waarbij de schending van het beginsel van hoor- en wederhoor ten onrechte weggewuifd wordt en waarbij verder ook aangestuurd wordt op het wegwerken van SONA ten behoeve van een nieuw op te richten entiteit. (Dat FCW Legal deze brieven geconcipeerd heeft zal desgewenst mondeling toegelicht worden.)

Lichtveld heeft dit alles met recht aangekaart in zijn ingezonden stuk. Terecht is hierbij ook aangehaald het feit dat FCW Legal eerder dergelijke malafide praktijken erop nagelaten heeft door een rapport op te stellen waarbij personen valselijk beschuldigd werden zonder het beginsel van hoor- en wederhoor toe te passen.

c. *Modus operandi Aqualectra.*

In dit verband is als productie 2A overgelegd een verweer tegen het betreffende rapport van FCW Legal van voormalig Aqualectra directeurs Pandt en Casperson.

Uit dat rapport wordt geciteerd:

“-Te onderzoeken processen en redenen voor de “quick scan” zijn niet aangegeven.
-Werkwijze van “quick scan” is niet vooraf aangegeven.
-Geen reactie gevraagd van Pandt en Casperson.”

“ Samenvattende conclusie van Pandt en Casperson.

Pandt en Casperson hebben naar aanleiding van hun analyse, in deze 10 hoofdstukken, 37 bevindingen, argumentaties, stellingen en conclusies van de auditor geïnventariseerd en vastgelegd. Van deze 37 stellingen hebben Casperson en Pandt 2 bevindingen akkoord bevonden, terwijl de overige 35 aangegeven zaken niet akkoord zijn bevonden. De akkoord bevonden bevindingen van de auditor betreffen (I) de zaken aangaande de juridische structuur van Geus en (II) de zaken aangaande de korte beschrijving van de bedrijfsprocessen van de onderneming. Alle overige 35 opmerkingen van de auditor zijn derhalve niet akkoord bevonden aangezien:

- De bevindingen en conclusies van het quick scan rapport vaak onvolledig en onjuist zijn;
- De auditors argumentaties hanteren op basis van onvolledige en onjuiste bevindingen, welke argumentatie veelal tot ondeugdelijke conclusies leidt;

- De bevindingen, argumentatie, stellingen en conclusies van de auditors vaal subjectief zijn ingegeven;
 - De audit approach en gehanteerde audit methode niet is uitgevoerd op basis van best audit practices;
-

Tenslotte zij hierbij vermeld dat Casperson en Pandt in dit verband niet ontkomen aan het oordeel dat de auditors zich hebben laten verleiden om een rapport op te stellen naar de subjectieve wensen en behoeften van hun opdrachtgever.”

FCW Legal heeft dit rapport overigens in samenwerking met Terry Hernandez gemaakt, een notoire accountant die meerdere malen tuchtrechterlijk zwaar gestraft is vanwege het opstellen van malafide rapporten zoals de onderhavige.

Als productie 2B is verder overgelegd een tussenvonnissen in de zaak van Casperson tegen Aqualectra. Het gerecht heeft in r.o. 4.14 dit rapport van FCW Legal de facto van tafel geveegd vanwege de door Casperson en Pandt aangedragen bezwaren tegen dat rapport.

Uiteindelijk heeft Aqualectra aanzienlijke bedragen moeten betalen aan de ten onrechte weggewerkte directeuren, in totaal meer dan Naf. 1 miljoen.

FCW Legal heeft hierbij een kwalijke rol gespeeld door een tendentius en ondeugdelijk rapport op te stellen waarbij ook geen hoor en wederhoor toegepast is van de personen die onderwerp waren van het ‘onderzoek’. Dit alles kennelijk opzettelijk om de opdrachtgever van het rapport onwelgevallige personen op valse gronden te beschuldigen en te ontslaan.

d. Modus operandi UoC

Door de UoC is Goede uit de functie van rector magnificus ontslagen om redenen die niet duidelijk zijn omdat de aangevoerde rapporten die daartoe aanleiding zoden geven aantoonbaar gefabriceerd waren. In het vonnis dd. 26 juli 2016 (registratienummer AR 70253 H 08/206 en H 08a/2016) staat duidelijk vermeld dat het het ‘Hernandez-rapport’ over zijn vermeende gedragingen ondeugdelijk is daar door de civiele bodemrechter in diens beschikking dd. 5 juni 2012 is geoordeeld dat het rapport zowel in de wijze van totstandkoming als haar inhoud ondeugdelijk is en dat Hernandez tot ernstige diffamerende beschuldigingen van Goede is gekomen zonder de gegrondheid van de beschuldigingen op een zorgvuldige manier te onderzoeken. Door Goede is ook een beslissing van de Accountantskamer van 25 mei 2012 overlegd waarin is geoordeeld dat Hernandez in zijn onderzoek naar de beschuldigingen en bij het opstellen van het rapport fundamentele beginselen van integriteit, objectiviteit, deskundigheid en professioneel gedrag heeft geschonden. De UoC heeft hierover niets tegenovergesteld. Dus niet duidelijk is wat Goede werd verweten, het ging om een gekunsteld verhaal zonder enige onderbouwing. Maar dat deed er feitelijk ook niet toe, het doel was dat Goede ontslagen MOEST worden, punt uit. Ook de

rechter tast over de feitelijke redenen voor de weerstand tegen Goede, in het duister.

Intussen was in de grapevines algemeen bekend dat het beoogde ontslag van Goede een bewuste wraakactie was tegen hem omdat hij docent Carl Camelia had ontslagen die een broer is van Glenn Camelia en een neef van de heer Flocker, beide laatst genoemde personen zijn partner in FCW-legal. Flocker zat toentertijd in de Raad van Toezicht van de UoC, en voerde, als advocaat zijnde, de regie in alle juridische zaken de UoC betreffende. In die hoedanigheid moet hij geweten hebben van de door Hernandez gefabriceerde rapporten en is hij ook verantwoordelijk geweest voor de uitgezette strategie waaronder de toemalige tactische valse keus om Goede de toegang tot de LAR-rechter te onthouden (zie vonnis dd. 26 juli 2016 blz. 4). Het met valse rapporten besmeuren van tegenstanders om hen daarna ter zijde te schuiven is dus een meer toegepaste modus operandi van FCW-legal.

Overigens heeft deze handelwijze ook tot grote schade van niet alleen Goede geleid, maar ook van de UoC die Goede een aanzienlijke vergoeding moest betalen naast dat UoC kapitalen aan juridische kosten kwijt was.

e. Aansturen minister bij poging SONA weg te werken en door te gaan met Berenschot.

FCW Legal heeft in deze kwestie van het HNO niet alleen een rapport opgesteld met als klaarblijkelijk doel om SONA weg te werken ten faveure van een nieuw op te richten entiteit en ten faveure van Berenschot terwijl FCW Legal hierbij bewust SONA de mogelijkheid onthouden heeft om kennis te nemen van dat rapport laat staan haar weerwoord daar op te geven. Maar FCW Legal houdt zich bovendien ook verder actief bezig met het wegwerken van SONA door de minister van GMN in die richting aan te sturen met bijvoorbeeld de absurde dreiging van de persoonlijke aansprakelijkheid van de leden van SONA als zij niet de door FCW Legal aangedragen richting opgaan. (Zie in dit verband de onder productie 1 overgelegde brieven van 4 en 18 januari 2017.)

FCW Legal was gevraagd om een evaluatie te maken met betrekking tot het HNO project. Ze heeft hierbij blijk gegeven dit niet objectief te doen wegens het bewust en herhaaldelijk onmogelijk maken dat SONA wederhoor kan doen en inzage kan krijgen.

Vervolgens houdt FCW Legal zich ook nog actief bezig met het trachten *uit te voeren* van haar eigen zogenaamde objectieve evaluatie door de minister aan te sturen.

Wat hier plaats vindt is niets anders dan een malafide manipulatie van FCW Legal met een oneigenlijke agenda.

f. Formatiewerkzaamheden en retainers

Als formateur handelde de heer Glenn Camelia in strijd met de bepalingen van de Landsverordening integriteit (kandidaat-) ministers (P.B. 2012 no. 66) Het is bekend dat de heer Camelia aan het begin van het jaar 2013 door politicus Helmin Wiels werd voorgedragen als formateur. Op die datum was de Landsverordening integriteit (kandidaat-) ministers reeds in werking getreden (sedert 18 oktober 2012) hetgeen inhoudt dat de daarin opgenomen bepalingen van toepassing waren op de heer Camelia in zijn hoedanigheid van formateur. Van belang is verder om te vermelden dat artikel 1 van voornoemde landsverordening onder punt (e) stelt dat onder het begrip ‘ministers’ moet worden begrepen: “de minister en de gevolmachtigde minister, tenzij uit het verband anderszins blijkt”.

Het is bekend dat mevr. Marvelyne Wiels in November 2013 wordt benoemd in de functie van gevolmachtigd minister voor Curaçao. Vlak daarna ontstonden er twijfels over de juistheid van de gegevens vermeld in haar CV, geruchten deden de ronde dat die vervalst zouden zijn. Zij zou vermeende verworvenheden behoorlijk opgeklopt hebben.

In de discussie ontstonden er vragen over in hoeverre zij wel gescreend zou zijn. Aan de Curaçaose pers vertelde zij geflankeerd door de toenmalige minister president Asjes dat zij ‘door Nederland’ zou zijn gescreend. Dit zou dat gebeurd zijn door de AIVD. Op Kamervragen daaromtrent gesteld door parlementarier Ronald van Raak (SP) gaf minister Plasterk te kennen dat de AIVD haar nooit gescreend heeft. Letterlijk stelde minister Plasterk dat “Het betreft de verantwoordelijkheid van de veiligheidsdienst van het betreffende land. De AIVD voert ook geen veiligheidsonderzoek uit naar Nederlandse bewindspersonen. De leden van de Rijksministerraad worden dus gelijk behandeld.”

Mevr. Wiels zou dus door de VDC gescreend moeten zijn geworden. Het kan best zijn dat de VDC daartoe niet eenvoudig in staat was omdat mevr. Wiels toen reeds al voor meer dan 14 jaar in Nederland verbleef.

Feit is dat voormelde landsverordening bepaalt dat het staatsveiligheidsonderzoek door het hoofd van de veiligheidsdienst Curaçao moet worden verricht (art. 4 lid 1).

Dit is klaarblijkelijk niet gebeurd (anders had mevr. Wiels niet naar ‘Nederland’ verwezen) terwijl ook mag worden aangenomen dat ook de andere wettelijk verplichte onderzoeken zoals vermeld in art. 2 (justitieel, fiscaal, ongebruikelijke transacties, etc.) niet hebben plaatsgevonden.

Hiermee heeft de toenmalige formateur in strijd gehandeld met art. 7 lid 1 van voormelde landsverordening die immers stelt dat:

“1. De kabinetsformateur doet of bevordert geen voordracht tot de benoeming van een kandidaat, indien die zich niet verdraagt met de uitkomst van enig in artikel 2, eerste lid, bedoeld onderzoek en voorts indiende kandidaat.”

Dit geval is zelfs erger, de heer Camelia draagt willens en wetens een kandidaat voor die helemaal niet gescreend is!

Door mevr. Wiels voor te dragen zonder screening maakt de heer Camelia zich schuldig aan het misdrijf zoals vermeld staat in art. 23 van voormelde landsverordening welke stelt dat:

“De kabinetsformateur die handelt in strijd met de artikelen 7, eerste lid, of artikel 12 wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.”

De heer Camelia is een jurist en behoort goed op de hoogte te zijn van de wetgeving aangaande het formateurschap, het gaat hier dus om een bewuste keuze om de Gouverneur te misleiden door te doen voorkomen alsof mevr. Wiels door de keuring is gekomen en dus ook kon worden voorgedragen voor invulling van de functie van gevolmachtigd minister terwijl zulks niet het geval was.

Dit soort misleidend gedrag diende er kennelijk enkel voor om de toenmalige regering in het zadel te helpen hetgeen ook klaarblijkelijk rijkelijk werd beloond met retainerovereenkomsten voor verschillende departementen.

Intussen is het overigens genoegzaam bekend wat voor een enorme schade mevr. Wiels ten tijde van haar regime heeft aangericht in het Curaçaohuis en voor het aanzicht van Curaçao.

g. *Graaicultuur FCW Legal.*

FCW Legal heeft verschillende retainer overeenkomsten met het Land zoals met het Ministerie van Onderwijs, Bestuur, Planning en Dienstverlening, de Ministeries van SOAW, Algemene Zaken en GMN.

Stichting Akshon Sivil heeft vorig jaar via een LOBverzoek de facturen van FCW Legal opgevraagd bij het Land. De reden voor dit verzoek van FAS was dat zij twijfels had bij de wijze waarop FCW Legal aan het Land factureerde en betaald werd. (Zie in dit verband de overgelegde brief van FAS.)

Zoals uit de overgelegde brief van Stichting Akshon Sivil blijkt heeft tot op heden alleen het Ministerie van Onderwijs stukken ter beschikking gesteld. Het Ministerie van Onderwijs heeft niet slechts facturen van FCW Legal terzake haar eigen ministerie ter beschikking gesteld maar tevens facturen van FCW Legal BPD (facturen over het jaar 2012), facturen van FCW Legal aan het Ministerie van SOAW (over de periode 2013 t/m 2016). Het Ministerie van Financien heeft aangegeven dat de aan haar gerichte facturen ingezien kunnen worden (10 stuks).

De overige ministeries hebben tot op heden nog niet gereageerd.

Het beeld dat naar voren komt bij het bestuderen van deze facturen is het beeld van een stuitende geldklopperij.

Dit zal toegelicht worden maar eerst zullen een paar algemene opmerkingen gemaakt worden terzake retainers met de overheid.

Het is niet ongebruikelijk dat hier ten lande door een advocatenkantoor een retainerovereenkomst met een ministerie afgesproken wordt.

De comptabiliteitsregels brengen overigens met zich dat dergelijke overeenkomsten aanbesteed dienen te worden. Dat is blijkens de stukken evident niet met de retainer overeenkomsten die met FCW Legal aangegaan zijn.

Hier tegen ingebracht zou kunnen worden dat de relatie met een advocaat een vertrouwensrelatie is waardoor de aanbestedingsregels omzeild mogen worden.

Als dit als een juiste benadering aangemerkt zou kunnen worden dan is de keerzijde daarvan dat als er geen vertrouwen meer is de relatie ook eenvoudig beëindigd zou moeten kunnen worden.

Gebruikelijk sluit een ministerie een retainerovereenkomst met een advocatenkantoor af voor de periode van één jaar. De retainerovereenkomsten die FCW Legal afgesloten heeft zien echter op een periode van maar liefst drie jaar. Dit is niet alleen een hoogst ongebruikelijke lange duur, maar bovendien wordt hierbij ook ten onrechte de mogelijkheid gefrustreerd om de retainer fee jaarlijks te evalueren.

Het idee achter het sluiten door een ministerie van een retainerovereenkomst met een advocatenkantoor is dat het betreffende kantoor in beginsel alle zaken doet tegen een vast maandelijks bedrag. Het ministerie wordt dan niet geconfronteerd met onverwachte kosten en het advocatenkantoor heeft een vast inkomen.

Niet alleen heeft FCW Legal retainers afgesloten met verschillende ministeries voor een veel langere duur dan gebruikelijk, maar ook in andere opzichten zijn er zeer opmerkelijke zaken.

Zo blijkt bijvoorbeeld uit de facturen van het Ministerie van Onderwijs dat FCW Legal een retainer heeft van Naf. 300.000,- per jaar waarbij zij onder meer geacht wordt het voeren van gerechtelijke procedures op alle rechtsgebieden te doen en het adviseren en bijstaan van het Land bij de onder het Ministerie van Onderwijs resorterende overheidsvennootschappen en overheidsstichtingen. (Zie brief van het Ministerie van Onderwijs met zaaknummer 001429 gericht aan de sector Directeur Financieel Beleid en begrotingsbeheer, onder productie 4D).

Vervolgens blijkt uit de stukken dat FCW Legal separaat facturen stuurt voor gevoerde rechtszaken. Dit duidt er dus op dat FCW Legal bij het Ministerie van Onderwijs te veel in rekening brengt. Onduidelijk is wat FCW Legal wel doet

voor de Naf. 300.000,- per jaar die zij van het Ministerie van Onderwijs krijgt. (Overheidsstichting Feffik wordt overigens ook separaat geconfronteerd met facturen van FCW Legal, terwijl blijkens de hiervoor aangehaalde brief de retainer fee ook ziet op werkzaamheden ten behoeve van onder het ministerie ressorterende vennootschappen en stichtingen.)

Hetzelfde gaat op voor de facturen gericht aan het Ministerie van BPD.

Ook daar heeft FCW Legal een retainerovereenkomst op grond waarvan zij van dat ministerie Naf. 300.000,- per jaar krijgt. Uit de stukken blijkt dat FCW Legal bijvoorbeeld in het jaar 2012 (het enige jaar waarover wij de beschikking van de facturen hebben) naast de retainer fee van Naf. 300.000,- per jaar ook ruim Naf. 80.000,- gedeclareerd heeft voor het voeren van procedures.

Blijkens het stuk dat als productie 6 overgelegd is schakelt BPD ook nog eens andere advocatenkantoren in voor juridisch werkzaamheden.

Oftewel FCW Legal krijgt van dat ministerie een retainerfee van Naf. 300.000,- per jaar en declareert daarnaast de door haar gevoerde rechtszaken terwijl het ministerie ook nog eens juridisch werk uitbesteedt aan andere kantoren welk werk door FCW Legal verricht had moeten worden.

Met betrekking tot de facturen van het Ministerie van SOAW is de situatie nog stuitender.

Ik verzoek u om de stukken voor u te halen die als productie 5 overgelegd zijn.

Die stukken betreffen een viertal facturen van FCW Legal over de maanden november 2013, december 2013, januari 2014 en februari 2014. Deze facturen zien bijna geheel op een rechtszaak tussen een aantal bestuursleden van Tayer Soshal te Santa Martha en het Land Curaçao op een gering aantal in rekening gebrachte uren.

Wat was er aan de hand. Minister Jean Marie Francisca van Pueblo Soberano wilde drie nieuwe PS gelieerde bestuursleden bij Tayer Soshal benoemen.

Het zittende bestuur van Tayer Soshal was het daar niet mee eens en had een kortgeding terzake aangespannen.

Bij de overgelegde stukken bevinden zich de processtukken van die zaak. Als u die processtukken doorneemt dan ziet u dat die zaak feitelijk en juridisch weinig om het lijf heeft. Als u vervolgens in ogenschouw neemt wat FCW Legal hiervoor in rekening gebracht heeft dan kan geen andere conclusie getrokken worden dan dat hier sprake is van pure oplichting.

Ik zal door de urenverantwoording van FCW Legal terzake de zaak lopen, waarbij nota bene een aantal opgevoerde uren niet eens aangehaald worden:

- Voorbesprekingen met de minister en SG SOAW i.v.m. optreden als gemachtigde Tayer Soshal (5 uur)
- Bestuderen documenten ivm optreden als gemachtigde Tayer Soshal (8 uur)
- Bespreking (2 uur)
- Opstellen plan van aanpak (5 uur)
- Bespreking vonnis eerdere zaak met vorige advocaat (3 uur)
- Doornemen en bespreken antwoorden van advocaat (3 uur)
- Bespreking (2 uur)
- Opstellen brief en overige voorbereiding (3 uren)
- Opstellen brief (1 uur)
- Begin voorbereidingen zaak (32 uur)
- Overige gesprekken (10 uren)
- Bespreking met minister (6 uur)
- Bespreking met vorige advocaat (6 uur)
- Verdere voorbereidingen ivm zaak (16 uur)
- Opstellen pleitnota en bespreking (32 uur)
- Behandeling zaak (6 uur)
- Correspondentie (3 uur)
- Overige besprekingen met diverse actoren (8 uur)
- Overige besprekingen met minister en andere relevante personen (10 uur)
- Besprekingen en voorbereidingen ivm voortzetting zaak (24 uur)
- Opstellen pleitnota (16 uur)
- Behandeling zaak (6 uur)
- Opstellen conclusie van antwoord (24 uur)
- Bespreking gemachtigde tegenpartij (6 uur)
- Rolzitting (2 uur)
- Overige besprekingen (10 uur)
- Opstellen pleitnota ivm vervolgzaak (20 uur)
- Besprekingen (10 uur)
- Verder onderhandelingen (8 uur)
- Diverse gesprekken met minister ivm zaak (3 uur)
- Correspondentie met gemachtigde tegenpartij (3 uur)
- Overige besprekingen met minister (5 uur)

Als vervolgens naar de processtukken van FCW Legal in die zaak gekeken wordt dan blijkt niet alleen dat die zaak feitelijk en juridisch nauwelijks iets om het lijf heeft maar bovendien blijkt dat de verschillende processtukken waar FCW Legal beweerdelijk telkenmaal tientallen uren aan besteed heeft slechts enkele bladzijden beslaan die bovendien telkenmale nagenoeg geheel *copy paste* zijn!

In die vier maanden heeft FCW Legal aan SOAW 337 uren in rekening gebracht à Naf. 400,- per uur plus 7% kantoorkosten en ob. Nagenoeg al die uren zien op die weinig om het lijf hebbende zaak van Tayer Soshal.

Bij de facturen van FCW Legal gericht aan het Ministerie van SOAW zijn nog meer ongeregelheden.

Blijkens de stukken (zie productie 4B) heeft FCW Legal met SOAW op 22 september 2014 een retainerovereenkomst gesloten ad Naf. 25.000,- per maand met terugwerkende kracht ingaande per maart 2014. Oftewel heeft FCW Legal 7x Naf. 25.000,- gekregen waarbij het maar zeer de vraag is of zij daar überhaupt enige werkzaamheid tegenover gesteld heeft. Waar slaat het op om een retainer

met maar liefst 7 maanden terugwerkende kracht af te sluiten, anders dan de bedoeling om ten onrechte uit het betreffende ministerie te trekken.

Zonder enige reserve kunnen de 4 hiervoor aangehaalde facturen in de zaak Tayer Soshal als oplichting aangemerkt worden. Waarschijnlijk zal hetzelfde opgaan voor de retainer die met maar liefst 7 maanden terugwerkende kracht afgesloten is.

Als productie 7A is overgelegd een door FCW Legal opgestelde retainerovereenkomst tussen FCW Legal en RDK terzake het MDTP van Werner Wiels. Deze overeenkomst is door Werner Wiels getekend.

Ingevolge die overeenkomst wordt FCW Legal ingehuurd als juridisch adviseur van het MDTP. Dit tegen Naf. 600,- per uur ex ob en kantoorkostentoeslag van 7%.

Ingevolge artikel 13 van deze overeenkomst is hiervoor een maandelijkse vergoeding van minimaal Naf. 30.000,- verschuldigd ook al wordt er geen enkele werkzaamheid voor verricht. Artikel 12 van de overeenkomst bepaalt dat de looptijd aanvangt op 1 september 2015 en voor onbepaalde duur is doch een gegarandeerde duur heeft tot en met 31 januari 2018. Met deze retainer is derhalve minimaal ruim Naf. 500.000,- gemoeid. Als FCW Legal moet reizen dat bepaalt artikel 17 dat dit eerste klas moet en dat verblijf in het buitenland op directie niveau vergoed wordt.

Deze overeenkomst is niet marktconform en duidt op geldklopperij.

Als productie 7B is een aantal bankstatements van het MDTP overgelegd waaruit blijkt dat FCW Legal in de periode vanaf 28 mei 2015 in nog geen vier maanden tijd ruim Naf. 140.000,- van het MDTP betaald krijgt. Deze bankstukken komen uit de administratie van het MDTP.

Wat ook uit de administratie van het MDTP komt is het business class ticket van Glenn Camelia van januari 2013 dat overgelegd is als productie 7-C.

Dit is zeer opmerkelijk nu het MDTP pas in november 2013 opgericht is. Ook dit duidt op oplichting. Lichtveld overweegt gezien het voorgaande om aangifte te doen van oplichting door FCW Legal met betrekking tot de wijze van declareren bij het Land.

e. Geen smetteloze reputatie.

Als productie 8A is overgelegd een persbericht van december 2010 waaruit geciteerd wordt:

FCW Legal: In de notitie van de minister doet zich een ander opmerkelijk feit voor. Voor de projectorganisatie heeft de minister een adviesbureau en advocatenpraktijk in gedachten, die op dit moment nog niet onder die naam functioneert. Het gaat om FCW Legal, een nieuw bedrijf dat op 1

januari aanstaande zal starten en dan haar eerste opdracht meteen van de overheid krijgt. Volgens de notitie van de minister heeft dit nog niet bestaande bedrijf “ reeds alle expertise in huis, eerder te maken gehad met dit onderwerp en is bovendien gespecialiseerd in de diverse relevante wetgeving, zodat de uitvoering direct kan beginnen”. De minister wil niet ingaan op haar beweegredenen om juristenkantoren die nu voor de overheid werken, zoals SBA, HBN en SMS, te passeren ten faveure van een onbekend en niet bestaand kantoor. Ook is niet duidelijk waarom de wetgevingsjuristen en ambtenaren bij de diverse overheidsdiensten hier niet bij betrokken worden.

Als productie 8B is een artikel uit het AD van december 2010 overgelegd waarbij vergelijkbare twijfels over het inschakelen van FCW Legal door de overheid geuit worden.

Als productie 8C zijn de CV's van de oprichters van FCW Legal, de heren Glenn Camelia, Wilfred Flocker en Johnny Winkel, overgelegd.

Hieruit volgt dat zowel Flocker als Glenn Camelia in het jaar 2010 *beginnend* advocaat waren. Johnny Winkel was wel ervaren als advocaat maar woonde in Cuba. Dat hij weer als advocaat op Curaçao werkzaam zou kunnen worden lijkt overigens onwaarschijnlijk gezien zijn eerdere stafrechtelijke veroordeling wegens oplichting van de overheid inzake de zogenaamde “Jashi affaire”. (Zie in dit verband ook productie 9, een krantenartikel waarin op deze corruptie zaak ingegaan wordt.)

Wat betreft de niet smetteloze reputatie van FCW Legal wordt verder verwezen naar het feit dat FCW Legal, Camelia en Flocker in de Panama Papers genoemd worden. Als productie 10A zijn de betreffende stukken overgelegd.

Dat mensen in de Panama Papers genoemd worden impliceert niet per definitie dat deze mensen zich schuldig maken aan belastingontduiking, witwassen of het betalen van steekpenningen maar in de gegeven omstandigheden roept het de nodige vragen op waarom een lokaal advocatenkantoor dat via politieke connecties enorme bedragen van het Land ontvangt er meerdere offshore vennootschappen op nahoudt.

h. Louche en onguur.

Afgezien van de hiervoor besproken feitelijkheden die Lichtveld aangehaald heeft en die volgens FCW Legal *beledigend en defamerend* zijn heeft Lichtveld ook een aantal waardeoordelen geveld over FCW Legal.

Gedoeld wordt hierbij op de woorden onguur en louche.

Thans zal overgegaan worden op de vraag of Lichtveld moet rectificeren of niet en de door Lichtveld aangehaalde feitelijkheden en waardeoordelen zullen hierbij in hun juridische context terzake al dan niet moeten rectificeren geplaatst worden.

IV. Conclusie

In de eerste plaats wordt opgemerkt dat in het inleidend verzoekschrift geen enkele door Lichtveld genoemde feitelijkheid door FCW Legal gemotiveerd betwist wordt.

Dit is ook niet bevreemdend nu alle door Lichtveld aangehaalde feitelijkheden op waarheid berusten en ook met stukken onderbouwd worden.

Dat FCW Legal de genoemde feitelijkheden defamerend acht zal best zo zijn, sterker nog FCW Legal zou zich diep moeten schamen voor de door Lichtveld aangekaarte kwesties.

Dat FCW Legal publiekelijk op haar wandaden aangesproken wordt is in de gegeven omstandigheden volledig gerechtvaardigd. Sterker nog Lichtveld zou geprezen moeten worden voor zijn maatschappelijke betrokkenheid en inzet.

Dat Lichtveld de betreffende wantoestanden publiekelijk aan de kaak gesteld heeft dient evident een groot maatschappelijk belang. De wijze waarop Lichtveld de misstanden aangekaart heeft is ook uitermate zorgvuldig en bijzonder goed onderbouwd. In zijn ingezonden stuk zal het ook vergeefs zoeken zijn naar een feitelijke onwaarheid of een weglating van relevante feiten die tot een verkeerd beeld zouden leiden. Op geen enkele wijze valt Lichtveld terzake zijn publicatie iets te verwijten, laat staan in die mate dat hij enige rectificatie zou moeten plaatsen.

Met betrekking tot de door Lichtveld aangehaalde feitelijkheden is de situatie dat deze allen op waarheid berusten, relevant zijn voor de maatschappelijke discussie en zorgvuldig geformuleerd zijn en met onderliggende stukken onderbouwd.

Met betrekking tot de door Lichtveld gebezigde waardeoordelen zoals de typering *louche* en *onguur* geldt dat eenieder een zeer ruime mate van vrijheid heeft terzake het uiten van waardeoordelen, waarbij komt dat Lichtveld zeer goede gronden heeft om FCW Legal aan te duiden zoals door hem gedaan.

Verder is voor de beoordeling van deze zaak van belang het volgende.

Lichtveld heeft zijn ingezonden stuk als maatschappelijk betrokken particulier opgesteld. (Als freelance medewerker is hij betrokken bij SONA en uit dien hoofde heeft hij de kennis van de aangekaarte misstanden.)

Lichtveld schrijft al tientallen jaren ingezonden stukken over maatschappelijk actuele onderwerpen. Hij wordt voor zijn maatschappelijke bijdrage door velen gewaardeerd en hij zal door enkelen die door zijn scherpe en intelligente pen worden ontmaskerd worden verguisd. Dat wil niet zeggen dat hij monddood gemaakt moet worden. Zeker in deze maatschappij is er een grote behoefte aan mensen zoals Lichtveld die oog hebben voor maatschappelijke misstanden en bereid en in staat zijn om die misstanden aan te kaarten.

De vrijheid van meningsuiting is een zeer belangrijke vrijheid en in de gegeven omstandigheden mag die niet beknot worden. Dit zo ook een zeer verkeerd signaal afgeven voor anderen in deze maatschappij die zich publiekelijk en in vrijheid uit willen spreken over maatschappelijke misstanden.

Weshalve het U E.A. moge behagen FCW Legal niet-ontvankelijk te verklaren, althans haar vordering te ontzeggen met veroordeling van haar in de kosten van deze procedure.

De gemachtigde,